

ROCK ME TO SLEEP

Backward, turn backward, O Time, in your flight;
Make me a child again, just for to-night!
Mother, come back from the echoless shore;
Take me again to your heart as of yore,
Kiss from my forehead the furrows of care,
Smooth the few silver threads out of my hair,
Over my slumbers your loving watch keep,
Rock me to sleep, mother, rock me to sleep!

Backward, flow backward, O tide of the years!
I am so weary of toil and of tears,
Toil without recompense, tears all in vain,
Take them and give me my childhood again!
I have grown weary of dust and decay,
Weary of flinging my soul-wealth away,
Weary of sowing for others to reap,
Rock me to sleep, mother; rock me to sleep!

Tired of the hollow, the base, the untrue,
Mother, O mother, my heart calls for you!
Many a summer the grass has grown green,
Blossomed and faded - our faces between -
Yet with the strong yearning and passionate pain,
Long I to-night for your presence again:
Come from the silence so long and so deep,
Rock me to sleep, mother, rock me to sleep!

Over my heart, in the days that are flown,
No love like mother-love ever has shone,
No other devotion abides and endures,
Faithful, unselfish, and patient like yours,
None like a mother can charm away pain
From the sick soul and world-weary brain:
Slumbers soft, calm, o'er my heavy lids creep,
Rock me to sleep, mother, rock me to sleep!

Come, let your brown hair, just lighted with gold,
Fall on your shoulders again as of old,
Let it drop over my forehead to-night,
Shading my faint eyes away from the light!
For, with its sunny-edged shadows once more,
Haply will throng all the visions of yore:
Lovingly, softly, its bright billows sweep,
Rock me to sleep, mother, rock me to sleep!

Mother, dear mother! the years have been long
Since last I listened your lullaby song:
Sing, then, and unto my soul it shall seem
Womanhood's years have been only a dream;
Clasped to your heart in a loving embrace,
With your light lashes just sweeping my face,
Never hereafter to wake or to weep,
Rock me to sleep, mother, rock me to sleep!

MRS. AKERS

ՕՐՕՐԷ ԶԻՍ

4+4+4+4

Ո՛վ ժամանակ, թռիչքդ դարձուր, ետ-ետ գընա հին օրերուն.
 Ինձի մանուկ ըրէ կրկին, այս գիշերուան համար միայն.
 Մայրիկ եկու՛ր, վերադարձի՛ր, անարձագանգ փունջներէն,
 Զիս նորէն դիր սրտիդ մօտիկ, ինչպէս սովոր էիր ընել.
 Համբոյրներովդ իմ նակատիս ակօսներուն ցաւը մաքրէ,
 Ու մագերուս մէջ ցանցընուած արծաթ-թելերը դուն գգուէ,
 Ու մըրափիս վըրայ հըսկէ՛ քու սիրագեղ հսկումներով.
 Եւ օրօրէ՛ որ քընանամ, մա՛յրիկ, որ քուն մտնեմ նորէն:

Ո՛վ հոլովոյթ՝ տարիներու, ե՛տ, դէպի ե՛տ ձեր դարձն ըրէ՛ք.
 Ես պարտասած եմ ու յոգնած աշխատանքէ, արցունքներէ,
 Որոնք ի՛ գուր վատնըւեցան, վարձահատոյց երբեք չեղան.
 Տարէ՛ք ամբողջ. անոնց փոխան իմ մանկութիւնս ինձ ե՛տ տըլէ՛ք.
 Ես ձանձրացած եմ փոշիէն, ֆայֆայումէն. յուսալուծ՝
 Իմ հոգեկան տաղանդներուս, հարստութեանըս վատնումէն.
 Ու յոգնաբեկ՝ սերմանելէ՛ն՝ որ ուրիշներ հունձը քաղեն.
 Մա՛յրիկ, օրրէ՛ որ քընանամ, օրրէ՛ որ քուն մըտնեմ նորէն:

Ու զըզւանքէն խեռ մարդերուն՝ խարդախ, ստորին, սուտ-ու-պատիր,
 Մայրիկ քեզի՛, սիրտըս քեզի կը փընտըռէ, քեզ կը կանչէ.
 Շատ ամառներ մարգագետնի խոտն է կրկին միշտ կանաչեր,
 Ծաղկազարդուեր ու թարշամեր- նոյն ժամանակ դէմքերը մեր-
 Սակայն ուժգին ի՛նչ կարօտով եւ սիրատարփ սրտիս ցաւով
 Ես այս գիշեր կրկին անգամ ներկայութիւնդ կը ցանկամ.
 Եկու՛ր ինձի այդքան երկար, այդքան խորունկ լռութենէդ,
 Եւ օրօրէ՛ որ քընանամ, մա՛յրիկ, որ քուն մտնեմ նորէն:

Իմ սրտիս մէջ ու հոգիիս, եւ օրերուն անցած քոյոր,
Ո՛չ մէկ ուրիշ քան մայրական սէրն է յաւերժ ճառագայթեր,
Ո՛չ մէկ ուրիշ անձնըւիրում կը դիմանայ եւ կը տեսէ
Քան սէրը քու՝ հաւատարիմ, անանձնասէր, համակերպող.
Ո՛չ ոք կրնայ մօր մը նըման դիւթել, հմայել, "ցաւը տանել",
Հոգին քեկուած իր հիւանդին, կեանքէն զգուած խոնջ ուղեղին.
Մեղմ մըրափներ՝ հանդարտ, քնքուշ, ծանր կոպերըս կը գգուեն.
Մա՛յրիկ, օրը՛ որ քնանամ, օրը՛ որ քուն մտնեմ նորէն:

Եկո՛ւր՝ եւ թող մագերըդ շէկ, ոսկի շողով ալ լուսաւոր,
Ուսերդ ի վար շատըրուանուին հին օրերու յիշատակով,
Թող այս գիշեր իյնան վըրան իմ ճակատին, եւ նըւաղուն
Իմ աչքերուն դէմ անոնք շուք թող տարածեն՝ ընդդէմ լոյսին.
Գուցէ շուքերն արեւագանգ կրկին անգամ՝ իրար քերեն
Ողջ քաղմութիւնն երագներուն, տեսիլներուն, իմ անցեալէն,
Մեղմ, սիրագեղ, ու քնքշօրէն ալիքներուն վրայ նաւելով.
Մա՛յրիկ, եկո՛ւր, օրօր՛ գիս, օրը՛ որ քուն մտնեմ նորէն.

Քաղցրիկ մայրիկ, վերջին անգամ-ե՞րբ էր որ դուն իմ ականջին
Քու օրօրուն երգն երգեցիր. հիմա՛՝ եկուր, երգէ՛ նորէն,
Եւ հոգիիս պիտի թըւի թէ մայրութեան ձիգ տարիներ
Նրազ էին եւ վաղանցուկ. սրտիդ փարած ու քնք գրկած
Անհուն սիրով, եւ երեսիս քուտոյ փափուկ թարթիչներովդ,
Թող ա՛յ երբեք ես չարթննամ եւ ոչ արցունք կամ լաց լըսեմ.
Մա՛յրիկ, եկո՛ւր, օրօր՛ գիս, օրը՛ որ քուն մտնեմ նորէն:

ՏԻԿԻՆ ԱՔԷՐՍ

(Թրգմն.) Շէն-ՄԱՀ